

Mike Bartlett

ZEMĚTŘESENÍ V LONDÝNĚ

Pozoruhodná hra úspěšného současného britského dramatika měla premiéru v Londýně v roce 2010. Skrze osudy tří sester sledujeme příběh odehrávající se od šedesátých let 20. století do daleké budoucnosti.

**Česká premiéra:
2. dubna 2015 na Nové scéně**

Mike Bartlett

ZEMĚTŘESENÍ V LONDÝNĚ

Překlad: **Lucie Kolouchová**

Režie: **Daniel Špinar**

Dramaturgie: **Jan Tošovský**

Scéna: **Henrich Boráros**

Kostýmy: **Lucia Škandíková**

Projekce: **Erik Bartoš**

FREYA: **Jana Pidrmanová**

JASMINE: **Pavla Beretová**

SARAH: **Jana Janěková ml.**

ROBERT CRANNOCK (STARÝ): **Vladislav Beneš**

ROBERT CRANNOCK (MLADÝ): **Radúz Mácha**

STEVE: **Michal Sieczkowski j. h.**

COLIN: **Jan Bidlas**

TOM: **Filip Kaňkovský**

GRACE: **Magdaléna Borová**

PANÍ ANDREWSOVÁ: **Johanna Tesařová**

PETER / EMILY: **Lucie Polišínská j. h.**

SIMON / Dr. TIM: **Filip Rajmont**

CARTER: **Alexej Pyško**

a další

Nejstarší ze sester Sarah se věnuje ekologické politice. Nemá děti a její manželství se rozpadá. Prostřední sestra Freya prožívá traumatické těhotenství a přemýšlí, zda má právo do tohoto světa přivést dítě. Nejmladší Jasmína je nezodpovědná a sexuálně nevázaná mladá dívka, která těžce hledá vlastní identitu. Jejich otec, světoznámý klimatolog, své dcery dvacet let neviděl. Neřešený vztah s ním výrazně ovlivní životní kroky hrdinek. Zemětřesení v Londýně revuální formou vypráví o odpovědnosti za vlastní život – ale také o víře v budoucnost a důvěře ke světu, bez nichž nelze smysluplně žít.

Režisér inscenace, nastupující umělecký ředitel Činohry Daniel Špinar, přizval ke spolupráci výtvarníky Henricha Borárose a Lucii Škandíkovou a videoartistu Erika Bartoše. I s jejich přičiněním usiluje na jevišti Nové scény ND o vytvoření moderní činoherní inscenace, která mluví současným divadelním jazykem o současném světě a k současnému divákovi.

DRAMATIK JE JAKO INSTALATÉR

Mike Bartlett (*1980) patří k britským dramatikům nejmladší generace a je považován za stále stoupající hvězdu britského divadla. Věta v nadpisu je parafrází jeho výroku z rozhovoru, který poskytl v dubnu minulého roku časopisu The Stage. „Publikum absolutně nezajímá, jak je vaše hra udělána, jestli jste použil tu nebo onu techniku. Je to jako když si pozvete domů instalatéra. Nečekáte, že se od něj dozvíte, co je nového v oboru. Určitě je to důležité a zajímavé, ale vy chcete prostě spravit potrubí.“

Absolvoval angličtinu a divadelní studia na univerzitě v Leedsu. Uměleckou kariéru zahájil v polovině první dekády nového tisíciletí; *Zemětřesení v Londýně* (2010), poprvé uvedené v londýnském National Theatre, patří zatím asi k jeho nejvýraznějším úspěchům. Hra je vzdáleně inspirována Shakespearovým *Králem Learem* – problematický vztah starého muže a jeho tří dcer však tvoří pouhý podklad pro panoramaticky pojatý příběh, který se rozkládá od šedesátých let minulého století až po blízkou budoucnost. Stejně jako v jiných autorových hrách, ani zde nelze jednoznačně určit téma. „Moje hry jsou reakcí na příliš učesané, příliš okatě tematizované, příliš jednoznačně zaměřené hry, které v naší divadelní kultuře převládají. Chci poukázat na karnevalový, chaotický, bujarý rozměr divadla, na který se podle mě zapomíná.“ Bartlettovi se daří prostřednictvím lidských osudů zachytit komplexní témata, jako je devastace životního prostředí, politická korupce či globalizace. Přitom se ale nejedná o povrchní společenskou kritiku – *Zemětřesení v Londýně* je spíše hutným podobenstvím o našem způsobu života a jeho možných důsledcích.

CHCI VYPRÁVĚT PŘÍBĚHY

Rozhovor s Mikem Bartlettem

Vaše hra se dotýká řady politických a společenských otázek. Vyjadřujete v ní své postoje k nim, nebo se jedná spíš o jakousi „diskusi na téma“?

Názory a postoje vyjádřené ve hře jsou směsí mých vlastních, vyslechnutých či přečtených i zcela imaginárních. Nejdůležitější pro mě je, aby vyjadřovaná myšlenka sloužila dramatu, posilovala ho. Vždycky hledám způsob, jak úzce vztáhnout téma či problém, o kterém píšu, k dilematům a tlakům, jimž čelí postava. V divadle se chce člověk zamyslet, konfrontovat vlastní názory s jinými, rozšířit si povědomí, ale zároveň chce vnímat, cítit, vztahovat se k lidským bytostem na jevišti.

Má „vynálezce globálního oteplování“ ve vaší hře, Robert Crannock, protějšek ve skutečném životě? Neodbytně připomíná Jamese Lovelocka, autora slavné teorie Gaia – nebo je to podobnost čistě náhodná?

Jistě, v Crannockovi je kousek Lovelocka – ne po životopisné stránce, to v žádném případě, ale v jeho přímočarosti, s níž varuje lidstvo před blížící se pohromou. V upřímnosti jeho přesvědčení a neoblomné zásadovosti, s níž je hájí. V Crannockovi ale můžete hledat i kousek krále Leara, stejně jako jsou v něm útržky z řady dalších lidí, s nimiž jsem se setkal. Je to postava, která prochází celou hrou, tvoří jí dokonce jakési pozadí, ale my si nejsme jisti, jestli je problémem nebo součástí řešení. Podobné postavy jsou v řadě příběhů, i mnohem starších.

**Na rozdíl od vašich dřívějších textů je Zemětřesení velice bohaté na postavy, děj, prostředí...
Co vás přivedlo k té změně záběru?**

Věděl jsem, že to musí být epická hra s globálním rozměrem. A věděl jsem, že co do formy musí jít o neuspořádaný, chaotický až anarchistický kabaret se spoustou pohybu, lidí na jevišti, zvuků a světla. Věděl jsem, že potřebuju velké plátno. Jedna z prvních věcí, která mě napadla, byl název.

Ve svých hrách se chcete navracet ke karnevalovému, orgiastickému rozměru divadla. Cítíte se v tomto směru napojen na britskou divadelní tradici?

Nepochybně. U Shakespeara počíná jedna zcela specifická linie britského divadla, a sice divadlo, které dokáže být „avantgardní“, aniž by bylo výlučné. Proč by se autor neměl v každé své práci snažit vytvořit převratné, provokativní dílo, které zároveň bude cílit na široké divácké vrstvy? „Lidový“ není v Británii sprosté slovo, a už vůbec ne v divadle, a moje hra se snaží být lidová – především svým dosahem – ale bez jakýchkoliv ústupků, pokud jde o obsah a formu. Proto také v široké míře používám populární hudbu – je to hudba, kterou by moje postavy nejspíš poslouchaly, a zároveň vytváří intenzivní spojení s divákem.

Co považujete za úkol divadla v moderní společnosti?

Nejsem ten, kdo by měl nebo chtěl stanovovat divadlu nějaký objektivní úkol. Víím, že chci vyprávět příběhy a ukazovat okamžiky v lidských osudech, které můžou diváci použít jako metaforu svých vlastních životů, aby je dokázali chápat lépe či hlouběji.

Ptal se Jan Tošovský

Videotrailer k inscenaci bude ke stažení na videokanálu Činohry ND na www.youtube.com

Kontakt pro média:

Tomáš Staněk, public relations
tel.: 224 902 126
mobil: 605 207 249
e-mail: t.stanek@narodni-divadlo.cz

Sledujte profil Činohry na sociální síti [Facebook.com](https://www.facebook.com/narodni-divadlo)
www.narodni-divadlo.cz
www.cinohraND.cz

NA PARTNERSTVÍ ZÁLEŽÍ

KB

GENERÁLNÍ PARTNER
NÁRODNÍHO DIVADLA

Partneři Národního divadla

ŠKODA

AUTOCONT

Patron Opery Národního divadla

NADAČNÍ
FOND

BOHEMIAN
HERITAGE
FUND

Partner inscenací Národního divadla

Mecenáši Národního divadla

KOLOWRAT KRAKOWŠTÍ

Národní divadlo děkuje JUDr. Dominice Kolowrat-Krakowské
Maximilianu Kolowrat-Krakowskému a Francesce Kolowrat-Krakowské
za nezištnou a štědrnou podporu.

Prof. Dr. Dadja Altenburg-Kohl

Generální mediální partner

Mediální partneři

mediální skupina **mafra**

 Česká televize

 Český rozhlas